MONITOR SPÓŁDZIELCZY

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

WARSZAWA, 30 czerwca 1950 r. **Nr 10** Poz. 71—78

TREŚĆ NUMERU:

71.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1950 r.

w sprawie uzupełnienia uchwały Rady Ministrów zdna 5 maja 1950 r. w przedmiocie określenia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracyoraz warunków i trybu usprawiedliwienia nieobecności.

(Monitor Polski Nr A—62 z 3 czerwca 1950 r.)

Na podstawie art. 3 i art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 163) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. w przedmiocie określenia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracy oraz warunków i trybu usprawiedliwienia nieobecności (Monitor Polski Nr A—51, poz. 584) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 2 dodaje się nowy punkt e):

„e) zgonu i pogrzebu rodzeństwa — na 1 dzień;",

2) po § 3 dodaje się nowy § 3a:

„§ 3a. Kierownik zakładu pracy może zwolnić pracownika na część dnia pracy dla załatwienia ważnych spraw osobistych, których niezałatwienie w tym czasie mogłoby — według uznania kierownika zakładu — spowodować dla pracownika uszczerbek na zdrowiu lub inną poważną stratę.".

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązująca od dnia 17 maja 1950 r.

72.

PISMO OKÓLNE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1950 r.

w sprawie wykonania postanowień ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy.

(Monitor Polski Nr A-66 z dn. 12 czerwca 1950 r.).

W związku z uchwaleniem przez Sejm Ustawodawczy ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U.R.P. Nr. 20, poz. 168) i powzięciem przez Radę Ministrów uchwały z dnia 5 maja 1950 r. w przedmiocie określenia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracy oraz warunków i trybu usprawiedliwienia tej nieobecnosci, proszę Ob. Ob. Ministrów, aby przy wykonywaniu postanowień ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy kierowali się następującymi wytycznymi:

1. W odniesieniu do pracy w dnie świąteczne i w godzinach nadliczbowych, postanowienia ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy znajdą zastosowanie w tych wyjątkowych przypadkach, w których praca taka zostanie, z uwagi na konieczną potrzebę zakładu pracy i po porozumieniu się z zakładowym przedstawicielstwem związkowym, zarządzona przez kierownictwo zakładu pracy;

2. Postanowienia ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy nie będą stosowane do uczniów Szkół Przysposobienia Przemysłowego. Jednakże Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego ogłosi regulamin dyscyplinarny uczniów Szkół Przysposobienia Przemysłowego, który we właściwy sposób zapewni dyscyplinę pracy w tych szkołach, w szczególności w zakresie obowiązku regularnego uczęszczania uczniów tych szkół na praktyczne zajęcia w zakładach pracy;

3. Pracownik odbywający porządkową karę przeniesienia na stanowisko niżej zaszeregowane lub sądową karę pozostawania przy pracy dotychczas wykonywanej z potrąceniem części zarobku, może być w okresie odbywania tych kar zwolniony z pracy przez kierownictwo zakładu jedynie w przypadkach, gdy konkretne warunki pracy w danym zakładzie (np. brak możności dalszego zatrudniania pracownika) takie zwolnienie uczynią koniecznym. Przypominam, że art. 9 ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy wyklucza w okresie odbywania tych kar możność rozwiązania umowy o pracę lub umowy służbowej na skutek wypowiedzenia dokonanego przez pracownika;

4. Od orzeczenia kierownika zakładu pracy o nałożeniu kary porządkowej ukaranemu nie przysługuje odwołanie do władzy nadrzędnej ani do Sądu Pracy, jednakże władza bezpośrednio nadrzędna winna z własnej inicjatywy lub na wniosek prokuratora — wystosowany w trybie wykonywania nadzoru ogólnego — uchylić orzeczenie w przypadku, gdy wydane ono zostało z przekroczeniem lub przy niezachowaniu przez kierownika zakładu pracy przepisów ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy, a w szczególności postanowień określających wysokość i rodzaj kary i tryb postępowania;

5. Do czasu wydania instrukcji Prezesa Rady Ministrów o kontroli obecności pracowników o nienormowanym czasie pracy (§ 8 uchwały Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. w przedmiocie określenia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracy oraz warunków i trybu usprawiedliwienia nieobecności) Ob. Ob. Ministrowie zalecą wszystkim pracownikom, nie wyłączając kierowników zakładów pracy, rozpoczynanie pracy z reguły w godzinach ustalonych dla ogółu pracowników danego zakładu pracy, względnie oddziału, wydziału lub biura, przy uwzględnieniu przypadków, uzasadnionych szczególnym rozkładem dnia pracy tych pracowników;

6. Przy wydawaniu decyzji, wynikających z postanowień ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy, kierownicy zakładów pracy winni posługiwać się wyłącznie formularzami, które należy w każdym zakładzie pracy (Ministerstwie, CZP, Dyrekcji Okręgowej, Zjednoczeniu itp.) wykonywać we własnym zakresie według wzorów Nr 1 do 8, dołączonych do niniejszego pisma okólnego.

Wzór Nr 1.

Decyzja o usprawiedliwieniu nieobecności.
Nazwa zakładu pracy
— instytucji — urzędu
. . . . . . dnia . . . . , 195 . . r.

DECYZJA

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz 168) po wysłuchaniu wyjaśnień Ob . . . . oraz po zasięgnięciu dołączonej na piśmie opinii rady zakładowej (delegata) — przedstawiciela zarządu zakładowej organizacji związkowej i mając na względzie, że . . . . uznaje się opuszczenie pracy — części dnia pracy, wynoszącej . minut — *) przez wyżej wymienionego w dniu (dniach) . . . . za usprawiedliwione.

Kierownik Zakładu Pracy
— Instytucji — Urzędu —

*) niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr 2.

Decyzja o ukaraniu karą porządkową.
Nazwa zakładu pracy
— instytucji — urzędu
. . . . . . dnia . . . . . 195 . . r.

DECYZJA

Na podstawe art. 1, 5 ust 1 pkt. 3), 6 i 10 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. R P. Nr 20. poz. 168), po wysłuchaniu wyjaśnień Ob. . . . . i po zasięgnięciu dołączonej na piśmie opinii rady zakładowej (delegata) — przedstawiciela zarządu zakładowej organizacji związkowej — *) uznaje się opuszczenie pracy — części dnia pracy, wynoszącej . . . . minut — *) przez Ob. . . . . w dniu . . . . za nieusprawiedliwione i mając na względzie nieusprawiedliwione opuszczenie pracy — części dnia pracy — *) przez wyżej wymienionego również w dniach *) . . . . wymierza się mu karę porządkową:
1) . . . .

Wymierzenie kary podlega wpisaniu do akt osobowych pracownika

Odpis decyzji należy doręczyć Ob. . . . . . oraz podać do wiadomości pracowników przez ogłoszenie w sposób . . . .

Kierownik Zakładu Pracy
— Instytucji — Urzędu —

*) niepotrzebne skreślić.

1) **Uwaga:** Karami porządkowymi są:

a) nagana z ostrzeżeniem, b) potrącenie z należnego wynagrodzenia — za każdy dzień opuszczony bez usprawiedliwienia — przeciętnego zarobku za jeden lub dwa dni pracy, c) przeniesienia na pracę niżej zaszeregowaną na okres nie dłuższy niż miesiąc.

Przy wymiarze kar porządkowych należy stosować postanowienia ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy, a w szczególności postanowienia art. 6 ustawy, a w odniesieniu do opuszczonej części dnia pracy, postanowienia § 6 uchwały Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r w przedmiocie określenia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracy oraz warunków i trybu usprawiedliwienia nieobecności.

Wzór Nr 3.

Decyzja o skierowaniu sprawy do Sądu.
Nazwa zakładu pracy
— instytucji — urzędu

. . . . . . dnia . . . . . 195 . . r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i 10 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 168) po wysłuchaniu wyjaśnień Ob. . . . . i po zasięgnięciu dołączonej na piśmie opinii rady zakładowej (delegata) — przedstawiciela zarządu zakładowej organizacji związkowej — uznaje się opuszczenie pracy — części dnia pracy — *) przez Ob. . . . . w dniu . . . . . , za nieusprawiedliwione i mając na względzie nieusprawiedliwione opuszczenie pracy — części dnia pracy — przez wyżej wymienionego również w dniach . . . . postanawia się wystąpić z wnioskiem do Sądu Grodzkiego o rozpoznanie powyższej sprawy.

Odpis decyzji należy podać do wiadomości pracowników przez . . . . oraz przesłać Prokuratorowi . . . . do wiadomości.

Kierownik Zakładu Pracy
— Instytucji — Urzędu —

*) niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr 4.

Wniosek do Sądu.
Nazwa zakładu pracy
— instytucji — urzędu

. . . . . . dnia . . . . . 195 , r.

Do Sądu Grodzkiego
w . . . .

WNIOSEK

Na podstawie art. 7 i 10 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 168) wnoszę o rozpoznanie sprawy Ob. . . . . . . pracownika . . . , zatrudnionego w charakterze . . . . zamieszkałego (ej) w . . . . urodzonego (ej) . . . . . w . . . . . . syna (córki) . . . . który (a) złośliwie i uporczywie naruszał (a) dyscyplinę pracy przez to, że w dniach . . . . opuścił (a) pracę — część dnia pracy — *) bez usprawiedliwienia.

Na zasadzie art. 8 ust. 2 i art. 15 lit. a) wyżej powołanej ustawy sprawa podlega rozpoznaniu przez Sąd Grodzki, a wniosek niniejszy zastępuje akt oskarżenia.

Dowody:

1. Odpisy poprzednich decyzji o ukaraniu karami porządkowymi wraz z odpisami opinii Rady Zakładowej lub Zakładowych Organizacji Związkowych.
2. Zaświadczenie z miejsca pracy o nieusprawiedliwionej nieobecności w dniach . . . . (4 lub więcej dni kolejno),
3. Wyjaśnienie pracownika (lub odpis protokółu przesłuchania pracownika),
4. . . . . ,

Kierownik Zakładu Pracy
— Instytucji — Urzędu —

. . . . . . **załączniki.**
Odpis wniosku otrzymuje
Prokurator w . . . . . .

*) niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr 5.

Opinia rady zakładowej.
Nazwa zakładu pracy
— instytucji — urzędu

. . . . . . dnia . . . . . 195 . . r.

Do
Ob. Kierownika
. . . .
. . . .

OPINIA

Rada Zakładowa — przedstawiciel zarządu Związku Zawodowego *) . . . . wypowiada się za uznaniem opuszczenia pracy — części dnia pracy — przez Ob. . . . . w dniu . . . . za usprawiedliwione, za nieusprawiedliwione *), gdyż . . . .

*) niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr 6

Stwierdzenie nienagannej pracy w ciągu roku.
Nazwa zakładu pracy
— instytucji — urzędu

. . . . . . dnia . . . . . 195 . . r.

Do
Ob. . . . . . .

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 168) w porozumieniu z radą zakładową (delegatem) — przedstawicielem zarządu zakładowej organizacji związkowej stwierdza się, że Ob. . . . . w ciągu roku ubiegłego pracował nienagannie i wobec tego zarządza się wykreślenie w aktach wyżej wymienionego wszelkich adnotacji o karach porządkowych, nałożonych na niego za naruszenie dyscypliny pracy.

Kierownik Zakładu Pracy
— Instytucji — Urzędu —

Wzór Nr 7.

Zaświadczenie o nienagannej pracy w ciągu roku, dla przedstawienia Sądowi Grodzkiemu.
Nazwa zakładu pracy
— instytucji — urzędu

. . . . . dnia . . . . . 195 . . r.

ZAŚWIADCZENIE

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 168) w porozumieniu z radą zakładową (delegatem) — przedstawicielem zarządu zakładowej organizacji związkowej stwierdza się, że Ob. . . . . w ciągu roku ubiegłego pracował nienagannie i wobec tego uprawniony jest do wystąpienia z wnioskiem do Sądu Grodzkiego o zatarcie w rejestrze skazanych skazania za naruszenie postanowień ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy.

Zaświadczenie niniejsze wydaje się na żądanie pracownika.

Kierownik Zakładu Pracy
— Instytucji — Urzędu —

Wzór Nr 8.

Wytknięcie lub nagana z § 6 cytowanej niżej uchwały Rady Ministrów.
Nazwa zakładu pracy
— instytucji — urzędu

. . . . dnia . . . . . 195 . . r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1, 5 ust. 1 pkt 3), 6 i 10 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 168), § 6 uchwały Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. w przedmiocie określenia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracy oraz warunków i trybu usprawiedliwienia nieobecności, po wysłuchaniu wyjaśnień Ob. . . . . i po zasięgnięciu dołączonej na piśmie opinii rady zakładowej (delegata) — przedstawiciela zarządu zakładowej organizacji związkowej*) — uznaje się opuszczenie przez Ob. . . . . , w dniu . . . . — części dnia pracy, wynoszącej . . . . minut — za nieusprawiedliwione — i mając na względzie nieusprawiedliwione opuszczenie pracy — części dnia pracy — przez wyżej wymienionego również w dniach . . . . *) udziela się Ob. . . . . wytknięcia — nagany —*) z adnotacją w jego aktach osobowych.

Kierownik Zakładu Pracy
— Instytucji — Urzędu —

*) niepotrzebne skreślić.

73.

PISMO OKÓLNE NR 2 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1950 r.

w sprawie wykonania postanowień ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy.

(Monitor Polski Nr A-66 z dn. 12 czerwca 1950 r.).

W uzupełnieniu mego pisma okólnego z dn. 5 maja r.b. w sprawie wykonania postanowień ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy, proszę Ob. Ob. Ministrów, aby polecili podlegiym im urzędom, instytucjom i dyrekcjom przedsiębiorstw kierowanie się przy wykonywaniu postanowień ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy następującymi uzupełniającymi wytycznymi:

1) Pracownicy urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, uczęszczający do szkół wyższych zawodowych i akademickich, winni być zwalniani z części dnia pracy, na okres łącznie nie dłuższy niż godzin 14 tygodniowo. W celu uzyskania zwolnienia, pracownik powinien przedstawić kierownikowi zakładu zaświadczenie dziekanatu lub dyrekcji szkoły, zawierające wykaz obowiązujących w danym kwartale wykładów, ćwiczeń lub seminariów, odbywanych w czasie godzin pracy pracownika. Kierownik zakładu wyda na piśmie decyzję ważną każdorazowo na jeden kwartał. W razie stwierdzenia, że pracownik wykorzystał udzielone mu zwolnienie dla innych celów, zwolnienie należy cofnąć i w stosunku do winnego zastosować rygory, przewidziane w ustawie o socjalistycznej dyscyplinie pracy.

2) W sposób podany pod 1 należy zwalniać także pracowników uczących się w średnich szkołach dla dorosłych, z tym jednak, że łączny okres zwolnienia nie powinien przekraczać 6 godzin tygodniowo.

3) W przypadku delegowania pracownika na kursy podnoszące kwalifikacje zawodowe pracownika, gdy kursy te odbywają się częściowo w godzinach pracy pracownika, zwolnienia z odpowiedniej części dnia pracy należy udzielić na piśmie na cały okres trwania kursu.

4) Postanowienia ust. ust. 1, 2 i 3 nie naruszają obowiązujących przepisów o udzielaniu urlopów okolicznościowych na okres egzaminów.

5) Pracownicy, pełniący funkcję wykładowców w średnich szkołach zawodowych, wyższych szkołach zawodowych i akademickich, jak również w szkołach partyjnych oraz na kursach zawodowych organizowanych przez Partię, Prezydium Rady Ministrów, CUSZ lub Ministerstwo właściwe dla zakładu pracy zatrudniającego pracownika, winni być zwalniani na czas wykładów i innych zajęć szkolnych, przypadających w czasie pracy pracownika. Zwolnienie następuje na podstawie pisemnej decyzji kierownika zakładu, ważnej do odwołania, powziętej przy uwzględnieniu wymagań służby w miejscu pracy pracownika.

6) Pracownicy dojeżdżający do miejsca pracy z dalszej odległości mogą uzyskać zgodę kierownika zakładu na odpowiednie przesunięcie rozpoczynania dnia pracy, o ile rozkład jazdy środków komunikacyjnych, z których pracownik musi korzystać, stale uniemożliwia mu przybycie na miejsce pracy w czasie obowiązującym ogół pracowników. Czas pracy utracony na skutek późniejszego przybycia do pracy pracownik winien odpracować — gdy to jest możliwe — przez odpowiednio późniejsze zakończenie dnia pracy. Podkreślam, że przepis niniejszy ma charakter wyjątkowy. Winien on znaleźć zastosowanie tylko w przypadkach, gdy obowiązujący rozkład jazdy środków komunikacji stale uniemożliwia wcześniejszy dojazd do pracy. Przepis niniejszy nie znajdzie zatem zastosowania w przypadkach, gdy pracownik korzysta z komunikacji podmiejskiej, lub z sieci komunikacyjnej międzyosiedlowej (np. w okręgach przemysłowych: śląskim, łódzkim itp.).

7) Pracownicy, powołani po ukończeniu dnia pracy do pełnienia dyżuru — o ile za okres dyżuru nie otrzymują według umowy dodatkowego wynagrodzenia — winni otrzymać zwolnienie z pracy w dniach następnych na ilość godzin równą okresowi dyżuru.

8) Z uwagi na okoliczność, że uznanymi dniami wypoczynku są niedziele i dnie świąteczne ustawowo określone, opuszczanie innych dni pracy z powodu świąt obserwowanych przez pracownika (np. soboty) może być usprawiedliwione tylko w przypadkach, gdy żądanie takie zgłosi większość pracowników zakładu i gdy równocześnie istnieć będzie możność stałego ruchu zakładu pracy w niedziele, przy wyłącznej obsłudze zakładu przez członków tej większości.

9) Pracownicy zatrudnieni w górnictwie, przemyśle, budownictwie i przy budowie i konserwacji dróg wodnych i lądowych, o ile są użytkownikami małych i średnich gospodarstw rolnych i nie zatrudniają sił najemnych, mogą otrzymać zwolnienie z pracy na okres pilnych robót w gospodarstwie przez siebie użytkowanym. Okres zwolnienia z pracy nie może wynosić więcej niż trzy dni robocze za każdy przepracowany w przedsiębiorstwie miesiąc, a łącznie nie więcej niż 20 dni roboczych w roku kalendarzowym. Zwolnienie może nastąpić jedynie na podstawie zaświadczenia prezydium gminnej rady narodowej, stwierdzającego wielkość użytkowanego gospodarstwa i okoliczność niezatrudniania sił najemnych. Pracownikowi zwolnionemu z pracy w trybie niniejszego postanowienia nie przysługuje wynagrodzenie za czas zwolnienia.

10) Pracownicy, przyjęci do pracy w miejscowości położonej w takiej odległości od stałego miejsca ich zamieszkania, że niemożliwy jest codzienny powrót z miejsca pracy do miejsca zamieszkania, mają prawo do korzystania ze zwolnienia z pracy na jeden dzień w miesiącu w soboty lub poniedziałki. Pracownikowi zwolnionemu z pracy w trybie niniejszego postanowienia nie przysługuje wynagrodzenie za czas zwolnienia.

11) Pracownicy, których obowiązki określone są w pewnej ilości godzin pracy ustalonej w umowie o pracę (pracownicy o niepełnym wymiarze godzin pracy, np. radcowie prawni, doradcy, konsulanci itp.) obowiązani są do przestrzegania ustalonych dla nich godzin pracy i w tym zakresie czasu podlegają

postanowieniom ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy. W przypadkach, gdy z powodu wykonywania czynności zawodowych nie objętych umową z danym zakładem pracy,zachowanie ustalonych godzin pracy sporadycznie nie będzie możliwe, pracownicy ci winni w każdym takim przypadku utracony dla zakładu czas pracy odpracować w innych niż ustalone godziny lub w dniach następnych. Kierownicy zakładów pracy uregulują system kontroli pracy tych osób w sposób umożliwiający każdorazowo stwierdzenie, że postanowienia niniejszego ustępu są ściśle przestrzegane. Postanowień tego ustępu nie wolno stosować do osób pobierających wynagrodzenie obliczone w wysokości przysługującej pracownikom na analogicznych stanowiskach za pracę w pełnym wymiarze godzin.

12) Krótkie i niepoliczalne do wymiaru urlopu wypoczynkowego urlopy dla załatwienia ważnych spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, o których mowa w przepisach szczególnych, odnoszących się do pracy pracowników państwowych, kolejowych i innych zatrudnionych na podstawie stosunku publiczno-prawnego, mogą być udzielane wyłącznie w wymiarze i przypadkach określonych w uchwale Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. W przedmiocie określenia przypadków usprawiedliwiających nieobecność w pracy oraz warunków i trybu usprawiedliwienia nieobecności (Monitor Polski Nr A-51, poz. 584, z późniejszymi zmianami) i przy stosowaniu wytycznych, zawartych w pismach okólnych Prezesa Rady Ministrów, dotyczących wykonania ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U.R.P. Nr. 20, poz. 163).

13) Podkreślam, że uchwała Rady Ministrów z dnia 31 maja 1950 r. rozszerzyła zakres przypadków, w których może nastąpić zwolnienie pracownika przez kierownika zakładu, a mianowicie również na przypadki pogrzebu brata lub siostry (na jeden dzień) oraz dopuszcza w § 3a zwolnienie na część dnia pracy w szerszym zakresie, niż ustalony był według dotychczasowego brzmienia uchwały Rady Ministrów z dnia 5 maja br.

14) Wytyczne niniejsze należy stosować z mocą obowiązującą od dnia 17 maja rb.

74.

OKÓLNIK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO NR 7

z dnia 1 czerwca 1950 r.

w sprawie dysponowania i administrowania Funduszem Socjalnym w zakładach pracy.

Wobec niejednokrotnie spotykanej wadliwej interpretacji pktu VII. uchwały Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1950 r. w sprawie wyodrębnienia środków finansowych na Fundusz Socjalny (Monitor Polski nr A-17, poz. 178), wyjaśnia się w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, co następuje:

1. Dysponowanie przez Radę Zakładową Funduszem Socjalnym przedsiębiorstwa (instytucji) odbywa się przez:

a) branie czynnego udziału przy opracowaniu preliminarza budżetowego Funduszu,

b) wgląd w bieżący tok spraw finansowo-gospodarczych,

c) przeprowadzanie kwalifikacji społecznej pracowników i członków ich rodzin do korzystania ze świadczeń (wczasy, żłobki, przedszkola, zapomogi itp.) w ramach określonych budżetem Funduszu Socjalnego.

2. Rada Zakładowa stwierdza swój udział w opracowaniu preliminarza Funduszu Socjalnego podpisami swoich członków, złożonymi na oryginale preliminarza. Preliminarz, nie zaopatrzony podpisami członków Rady Zakładowej nie może stanowić podstawy do zatwierdzenia budżetu.

3. Wgląd w bieżący tok spraw finansowo-gospodarczych polegać może bądź na analizie i opiniowaniu dostarczanych przez referat socjalny sprawozdań finansowych bądź na bezpośredniej konsultacji. Powyższe uprawnienia Rady Zakładowej zastrzeżone są w § 13 regulaminu referatów socjalnych wydanego w dniu 31 marca 1949 r. przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

4. Administrowanie Funduszem Socjalnym należy do obowiązków referenta socjalnego zakładu pracy, który — stosownie do obowiązujących przepisów — jest odpowiedzialny za właściwą gospodarkę Funduszem. Wyznaczony przez dyrekcję zakładu pracy referent socjalny lub inny upoważniony pracownik ustala zgodność wydatków z zatwierdzonym budżetem Funduszu Socjalnego.

75.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 14 czerwca 1950 r.

w sprawie statutu wzorcowego Powiatowego Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska"

Na mocy § 6 pkt. d) statutu Centralnego Związku Spółdzielczego, Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczego, na wniosek Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska", zatwierdza statut wzorcowy Powiatowego Związku Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" — według załącznika.

Załącznik

STATUT POWIATOWEGO ZWIĄZKU GMINNYCH SPÓŁDZIELNI „SAMOPOMOC CHŁOPSKA"

I. NAZWA, SIEDZIBA I TEREN DZIAŁALNOŚCI

§ 1. a. Spółdzielnia nosi nazwę: „Powiatowy Związek Gminnych Spółdzielni — Samopomoc Chłopska" w . . . . . . w dalszym ciągu Statutu nazywana PZGS.

b. Siedzibą PZGS jest . . . . . . a terenem działalności jest powiat . . . województwa. . . . .

c. Czas trwania PZGS nie jest ograniczony.

§ 2. PZGS jest członkiem:

a. Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska", w daszym ciągu nazywanej „Centralą",

b. Centralnego Związku Spółdzielczego.

II. CELE I ŚRODKI DZIAŁANIA

§ 3. a. PZGS zrzesza gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska" oraz inne spółdzielnie wiejskie na terenie powiatu, należące do Centrali, w celu organizowania, koordynowania i nadzorowania ich działalności, jak również w celu zaspakajania ich potrzeb w zakresie produkcji, wymiany towarowej i usług, w ramach państwowego planu gospodarczego. PZGS organizuje zaopatrzenie spółdzielni produkcyjnych według wytycznych Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

b. Cele te PZGS realizuje według wytycznych i zgodnie z zarządzeniami Centrali, w ścisłej łączności ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej.

§ 4. Dla osiągnięcia swych celów PZGS:

a. opracowuje swój plan gospodarczy i finansowy;

b. wydaje zrzeszonym spółdzielniom wytyczne planów gospodarczych i finansowych, oraz zatwierdza te plany;

c. koordynuje plany gospodarcze innych spółdzielni wiejskich w powiecie z planami zrzeszonych spółdzielni;

d. zaopatruje spółdzielnie w towary i produkty, potrzebne w gospodarstwach rolnych i domowych;

e. prowadzi Rolnicze Domy Towarowe, jako uzupełnienie działalności gospodarczej zrzeszonych spółdzielni;

f. prowadzi w przypadkach gospodarczo uzasadnionych za zgodą Centrali zakłady rolnicze, przemysłowe, handlowe, i usługowe we własnym zakresie;

g. organizuje za pośrednictwem spółdzielni kontraktowanie upraw i hodowli;

h. organizuje za pośrednictwem spółdzielni skup płodów rolnych oraz produktów hodowli;

i. udziela pomocy organizacyjnej i technicznej zakładom produkcji rolniczej i przemysłu rolnego, Spółdzielczym Ośrodkom Maszynowym, warsztatom naprawczym, stacjom rozpłodowym i zakładom usługowym, prowadzonym przez spółdzielnie oraz zaopatruje te zakłady;

j. sprawuje opiekę i nadzór nad działalnością zrzeszonych spółdzielni oraz prowadzi instruktaż organizacyjny i gospodarczy spółdzielni;

k. prowadzi politykę doboru kadr w zrzeszonych spółdzielniach, pomagając w wysuwaniu na odpowiedzialne stanowiska robotników rolnych oraz bezrolnych, małorolnych i średniorolnych chłopów, współdziała z Centralą w szkoleniu kadr; w uzasadnionych przypadkach występuje do Centrali z wnioskami o zawieszenie w czynnościach członków zarządu spółdzielni, nieodpowiednich pod względem klasowo-politycznym, moralnym lub fachowym;

l. współdziała z Powiatową Radą Narodową;

ł. współdziała ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej, Ligą Kobiet i Związkiem Młodzieży Polskiej we włączaniu kobiet i młodzieży do pracy w spółdzielniach wiejskch na terenie powiatu;

m. współpracuje z Powiatową Radą Związków Zawodowych i Związkiem Zawodowym Pracowników Spółdzielczych, zwłaszcza w zakresie akcji łączności miasta ze wsią, wykonywania planów, współzawodnictwa pracy i racjonalizatorstwa;

n. współdziała ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej w działalności społeczno-kulturalnej.

§ 5. PZGS może prowadzić działalność również wśród nieczłonków.

III. CZŁONKOWIE

§ 6. Członkami PZGS są:

a. gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska", działające na terenie powiatu,

b) inne spółdzielnie wiejskie w powiecie na mocy decyzji Centralnego Związku Spółdzielczego.

§ 7. a. Gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska" stają się członkami PZGS z chwilą uzyskania od Centrali oświadczenia o celowości, na podstawie złożonej deklaracji przystąpienia; inne spółdzielnie wiejskie — po wydaniu decyzji przez Centralny Związek Spółdzielczy i złożeniu deklaracji przystąpienia.

b. Spółdzielnia przestaje być członkiem PZGS na mocy decyzji Centrali.

§ 8. Członkowie mają prawo:

a. brać udział przez swych delegatów w zgromadzeniach oraz wyborach władz PZGS,

b. korzystać z urządzeń i usług PZGS,

c. zgłaszać wnoski w sprawie działalności PZGS,

d. uczestniczyć w podziale nadwyżek.

§ 9. Członkowie są obowiązani:

a. zadeklarować i wpłacić w terminie udziały,

b. odpowiadać za zobowiązania PZGS zadeklarowanymi udziałami,

c. stosować się do przepisów statutu i regulaminów oraz uchwał władz PZGS i Centrali,

d. prowadzić swą działalność w ramach obowiązujących planów gospodarczych.

§ 10. a. Udział w PZGS wynosi zł 300.— Spółdzielnie deklarują udziały w ilości, odpowiadającej czwartej części kwoty, zadeklarowanej na udziały przez ich członków,

b. Zadeklarowane udziały są płatne co najmniej w czwartej części, przy ich deklarowaniu, reszta zaś w trzech równych ratach kwartalnych. PZGS może potrącić kwoty zadeklarowanych udziałów z należności członka.

c. Do dnia 1 marca każdego roku członkowie PZGS obowiązani są ogłosić liczbę swych członków

oraz liczbę i kwotę zadeklarowanych przez nich udziałów na dzień 31 grudnia poprzedniego roku i zadeklarować dalsze udziały.

IV. ORGANA.

§ 11. Organami PZGS są:

A. Zarząd,
B. Komisja Rewizyjna,
C. Walne Zgromadzenie Delegatów.

A. Zarząd

§ 12. a. Zarząd jest organem wykonawczym PZGS. Zarząd składa się z 3-ch członków, wybieranych przez Walne Zgromadzenie Delegatów na czas nieograniczony. Zarząd wybiera spośród siebie Prezesa. Centrala zatwierdza wybór Prezesa oraz członków Zarządu i ustala wysokość ich wynagradzania.

b. Zastępcy członków Zarządu wybierani w liczbie 2 przez Walne Zgromadzenie Delegatów, wchodzą w skład Zarządu w razie zawieszenia w czynnościach, ustąpienia, lub dłuższej nieobecności członka Zarządu.

§ 13. Prezes kieruje działalnością Zarządu.

Posiedzenia Zarządu odbywają się przynajmniej raz na dwa tygodnie.

Uchwały Zarządu zapadają zwykłą większością głosów.

W posiedzeniu Zarządu może brać udział z głosem doradczym:

a. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej,
b. Przewodniczący Powiatowej Rady Kontroli,
c. Przedstawiciel Centrali,
d. Delegat Związku Samopomocy Chłopskiej,
e. Delegat Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych.

§ 14. Do zakresu działania Zarządu należy bezpośrednie zarządzanie wsystkimi sprawami PZGS, a w szczególności:

a. reprezentowanie PZGS i działanie w jego imieniu w ramach zatwierdzonych planów;

b. wykonywanie wszelkch czynności gospodarczych w granicach planu gospodarczego i finansowego, w szczególności zawieranie umów, zaciąganie zobowiązań oraz nabywanie, obciążanie, najem i wydzierżawianie nieruchomości;

c. sporządzanie projektów planu działalności, planu gospodarczego, planu finansowego i podziału nadwyżki;

d. zatwierdzanie planów gospodarczych i finansowych zrzeszonych spółdzielni;

e. sprawowanie nadzoru nad działalnością zrzeszonych spółdzielni;

f. prowadzenie polityki doboru kadr w zrzeszonych spółdzielniach oraz występowanie do Centrali z wnioskami o zawieszenie w czynnościach członków zarządu spółdzielni;

g. zwoływanie Walnych Zgromadzeń Delegatów;

h. składanie sprawozdań ze swej działalności Walnemu Zgromadzeniu Delegatów, Komisji Rewizyjnej, Powiatowej Radzie Kontroli oraz Centrali;

i. wykonywanie uchwał Walnego Zgromadzenia Delegatów oraz rozpatrywanie i wykonywanie wniosków Komisji Rewizyjnej i Powiatowej Rady Kontroli;

j. współdziałanie z Powiatową Radą Narodową oraz z organizacjami zawodowymi i społecznymi;

k. zawieranie umów o pracę z pracownikami PZGS i określanie ich zakresu działania;

l. decydowanie w innych sprawach nie zastrzeżonych do kompetencji Walnego Zgromadzenia Delegatów i Komisji Rewizyjnej.

Oświadczenia woli w imieniu PZGS składają przez swe podpisy pod nazwą PZGS dwaj członkowie Zarządu.

§ 15. Członkowie Zarządu odpowiadają majątkowo i osobiście za swe czyny i zaniedbania, przez które PZGS poniósł szkody. Jeżeli winnych jest kilku — odpowiadają oni solidarnie.

Członkowie Zarządu i Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać między sobą w związku małżeńskim, nie mogą również być z sobą spokrewnieni ani spowinowaceni.

B. Komisja rewizyjna.

§ 16. a. Komisja Rewizyjna jest organem kontrolującym, z ramienia Walnego Zgromadzenia Delegatów, działalność PZGS. Komisja Rewizyjna składa się z 5 — 9-ciu członków, wybieranych przez Walne Zgromadzenie Delegatów na przeciąg jednego roku.

Zastępcy członków Komisji Rewizyjnej, wybierani w liczbie 2 — 4 przez Walne Zgromadzenie Delegatów, wchodzą w skład Komisji w razie ustąpienia lub dłuższej nieobecności członków Komisji.

Członek Komisji Rewizyjnej nie może być równocześnie członkiem Zarządu, ani też pracownikiem PZGS.

b. Komisja Rewizyjna wybiera ze swego grona przewodniczącego, jego zastępcę i sekretarza.

§ 17. a. Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają zwykłą większością głosów i są ważne przy obecności większości członków Komisji, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

b. Posiedzenia Komisji Rewizyjnej odbywają się przynajmniej raz na kwartał. W posiedzeniach Komisji biorą udział z głosem doradczym członkowie Zarządu oraz przewodniczący Powiatowej Rady Kontroli.

c) Członek Komisji Rewizyjnej traci mandat w razie nieobecności na trzech kolejnych posiedzeniach bez usprawiedliwienia, lub jeżeli Komisja uzna usprawiedliwienie za niewystarczające. Na miejsce członka Komisji, który utracił mandat, wchodzi zastępca.

§ 18. Do zakresu działania Komisji Rewizyjnej należy:

a. kontrola działalności Zarządu i wydawanie mu zaleceń, celem usprawnienia jego działalności,

b. rewizja przynajmniej raz na kwartał rachunków, dokumentów, stanu majątkowego i gospodarki PZGS oraz uczestniczenie w spisach inwentarza;

c. kontrola wykonania planu gospodarczego i finansowego;

d. składanie sprawozdań ze swej działalności na Walnym Zgromadzeniu Delegatów i zgłaszanie wniosków w sprawie zatwierdzania budżetów, zamknięć rachunkowych oraz rocznych sprawozdań z działalności Zarządu;

e. współpraca z Powiatową Radą Kontroli и aparatem rewizyjnym Centrali.

C. Walne Zgromadzenie Delegatów.

§ 19. a. Walne Zgromadzenie Delegatów jest naczelnym organem PZGS;

b. Członkowie PZGS wysyłają na Walne Zgromadzenie jednego delegata na każdych dwustu członków, zgłoszonych stosownie do § 10 pkt. c) statutu, co najmniej jednak jednego delegata. Delegat może brać udział w Zgromadzeniu tylko osobiście i nie może posiadać więcej, niż jeden głos.

c. Delegatów wybierają walne zgromadzenia zrzeszonych spółdzielni na przeciąg jednego roku.

Delegatami mogą być tylko członkowie zrzeszonych spółdzielni, nie będący członkami Zarządu PZGS lub jego pracownikami.

§ 20. W Walnym Zgromadzeniu Delegatów biorą udział z głosem doradczym:

a. członkowie Zarządu i Komisji Rewizyjnej PZGS oraz Powiatowej Rady Kontroli,

b. przedstawiciele Centrali, Centralnego Związku Spółdzielczego, Związku Samopomocy Chłopskiej, Powiatowej Rady Narodowej, Powiatowej Rady Związków Zawodowych, Banku Rolnego, Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych, Ligi Kobiet, Związku Młodzieży Polskiej oraz innych instytucji i organizacji społecznych.

c. przedstawiciele central spółdzielni oraz central handlu uspołecznionego, z którymi PZGS utrzymuje stosunki gospodarcze.

§ 21. Do zakresu działania Walnego Zgromadzenia Delegatów należy:

a. wybór i odwołanie 3-ch członków Zarządu, 2-ch ich zastępców oraz 5—9 członków i 2—4 zastępców członków Komisji Rewizyjnej;

b. wybór delegatów na Zjazd Delegatów Centrali;

c. uchwalanie regulaminów dla Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Walnego Zgromadzenia Delegatów;

d. zatwierdzanie bilansu i sprawozdania rocznego w ramach obowiązującego systemu finansowego, ustalanie sposobu podziału nadwyżki lub pokrycia strat zgodnie z wytycznymi Centrali oraz udzielanie skwitowania Zarządowi;

e. uchwalanie planu działalności, planu gospodarczego i finansowego, planu inwestycyjnego oraz upoważnianie Zarządu do sprzedaży nieruchomości;

f. ustanawianie funduszów specjalnych w ramach obowiązującego systemu finansowego;

g. podejmowanie uchwał w przedmiocie sprawozdania rewizyjnego;

h. uchwalanie zmian statutu w ramach statutu wzorcowego.

§ 22. a. Walne Zgromadzenie Delegatów zwoływane jest przez Zarząd dwa razy do roku, w pierwszym i drugim półroczu, w terminach uzgodnionych z Centralą.

b. Walne Zgromadzenie Delegatów w I półroczu zatwierdza sprawozdanie roczne, bilans oraz podział czystej nadwyżki za rok ubiegły. Walne Zgromadzenie Delegatów w II półroczu zatwierdza plan gospodarczy, finansowy i inwestycyjny na rok następny.

c. Na żądanie jednej trzeciej ogólnej liczby członków, Komisji Rewizyjnej, Powiatowej Rady Kontroli lub Centrali, Zarząd obowiązany jest zwołać Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie najpóźniej w ciągu 4 tygodni od dnia zażądania.

d. O czasie, miejscu i porządku obrad Walnego Zgromadzenia Zarząd zawiadamia członków PZGS oraz instytucje, wymienione w § 13 Statutu, przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem Zgromadzenia.

W zawiadomieniach do członków należy podać liczbę delegatów, przysługującą członkowi na Walnym Zgromadzeniu.

§ 23. a. Walne Zgromadzenie Delegatów wybiera przewodniczącego. Przewodniczący powołuje sekretarza i dwóch asesorów.

b. Uchwały na Walnym Zgromadzeniu Delegatów zapadają zwykłą większością głosów i są ważne przy obecności przynajmniej połowy ogólnej liczby delegatów. W wypadku głosowania w sprawie rozwiązania PZGS, obowiązuje większość głosów przewidziana ustawą.

c. Z obrad Walnego Zgromadzenia sporządza się protokół. Do protókułu wpisuje się powzięte uchwały oraz zgłoszone sprzeciwy. Protokół podpisują przewodniczący i sekretarz.

V. POWIATOWA RADA KONTROLI.

§ 24. Kontrolę społeczną w interesie chłopów bezrolnych, małorolnych i średniorolnych nad działalnością PZGS wykonuje Powiatowa Rada Kontroli, wybierana przez Gminne Rady Kontroli, której działalność organizuje i koordynuje Związek Samopomocy Chłopskiej.

VI. FUNDUSZE I RACHUNKOWOŚĆ.

§ 25. Fundusze PZGS składają się:

a. z funduszu udziałowego,

b. z funduszu społecznego,

c. z funduszów specjalnych.

§ 26. a. Fundusz udziałowy tworzy się z wpłat na udziały.

b. Fundusz społeczny tworzy się z wpływów nadzwyczajnych oraz z przelewu co najmniej 50% czystej nadwyżki. Fundusz społeczny jest niepodzielny i może być użyty tylko na pokrycie strat bilansowych.

c. Fundusze specjalne tworzą się ze źródeł, wskazanych przez Centralę i mogą być użyte tylko na cele przez nią oznaczone.

§ 27. Rokiem obrachunkowym PZGS jest rok kalendarzowy.

Z końcem roku zarząd sporządza spis inwentarza, zamyka wszystkie rachunki, sporządza sprawozdanie roczne, zestawia bilans i przedkłada powyższe dokumenty Komisji Rewizyjnej najpóźniej w ciągu 3 miesięcy po zakończeniu roku.

Sprawozdanie i bilans, przyjęte przez Komisję Rewizyjną, Zarząd podaje do wiadomości członkom PZGS co najmniej na dwa tygodnie przed Walnym Zgromadzeniem Delegatów.

§ 28. Przy zestawianiu bilansu należy co rok odpisywać na amortyzację sumy według norm, przewidzianych przez obowiązujące przepisy i zarządzenia Centrali.

Podział czystej nadwyżki następuje zgodnie z przepisami Statutu i wytycznymi Centrali.

Jeżeli bilans wykaże stratę, pokrywa się ją przede wszystkim z funduszu społecznego, a w razie wyczerpania tego funduszu odpisuje się ją z funduszu udziałowego.

VII. OGŁOSZENIA.

§ 29. Ogłoszenia PZGS, wymagane przez ustawę, będą umieszczane w organie, wskazanym przez Centralny Związek Spółdzielczy.

VIII. ROZWIĄZANIE I LIKWIDACJA.

§ 30. Rozwiązanie i likwidacja PZGS następuje w przypadkach, określonych przez ustawę. Postępowanie likwidacyjne i upadłościowe przeprowadza się według przepisów ustawy.

76.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 14 czerwca 1950 r.

w sprawie nadania uprawnień rewizyjnych.

Na podstawie §§ 4, 7 i 8 instrukcji CZS z dnia 4 listopada 1948 r. o nadawaniu uprawnień rewizyjnych i kwalifikowaniu rewidentów (Monitor Spółdzielczy Nr. 10—11/1948, poz. 69) Zarząd CZS, na wniosek Komisji Egzaminacyjnej CZS, postanawia:

a) nadać uprawnienia rewizyjne 50 rewidentom, wymienionym na liście Nr 13, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały,

b) uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Spółdzielczym,

c) wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Rewizyjnemu.

Załącznik

LISTA NR 13 REWIDENTÓW, KTÓRYM UCHWAŁĄ ZARZĄDU CZS Z DNIA 9 CZERWCA 1950 R. NADANO UPRAWNIENIA REWIZYJNE.

Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“

1. Bienert Tadeusz
2. Chodorowski Henryk
3. Dąbal Franciszek
4. Dubiel Józef - Kazimierz
5. Gładysz Edmund
6. Godowski Jan
7. Kucharski Jerzy
8. Lisiecki Władysław
9. Majcherek Czesław
10. Marecki Antoni
11. Mrówczyński Czesław
12. Ochalski Przemysław
13. Piss Józef
14. Prochacki Mikołaj
15. Przystaś Kazimierz
16. Skrzypczak Józef
17. Skrzypek Franciszek
18. Skrzypski Edmund
19. Szewczak Kazimierz
20. Szyler Tadeusz
21. Trojnar Piotr
22. Wietnas Stanisław
23. Włodarczyk Mieczysław
24. Ziółkowski Władysław
25. Żychowicz Stanisław

Związek Spółdzielni Spożywców

1. Decowski Zdzisław
2. Futówna Sabina
3. Jakubiak Ludwik
4. Janiak Stanisław
5. Kalinowski Ryszard
6. Klimczak Michał
7. Kozłowski Stanisław
8. Król Stefan
9. Pudlik Stanisław
10. Raczyński Lucjan
11. Sajkiewicz Edmund
12. Słaboń Bohdan
13. Wończyna Marian

Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego

1. Biernacki Wacław
2. Bogusz Antoni
3. Dubaj Piotr
4. Karasiński Tadeusz
5. Kościński Józef
6. Koziorowski Zbigniew
7. Owczarek Jan-Zygmunt
8. Sobczyński Tadeusz
9. Tarno Bohdan-Tadeusz

Centrala Spółdzielni Mieszkaniowych

1. Herman - Iżycki Bohdan
2. Jarecki Józef

Centrala Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich

1. Strzetelski Jan

77.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 14 czerwca 1950 r.

w sprawie obchodu Dnia Spółdzielczości.

Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczego uchwala obchodzić w roku bieżącym Dzień Spółdzielczości w dniu 10 września, zgodnie z uchwałą Międzynarodowego Związku Spółdzielczego.

Dla przygotowania obchodu Dnia Spółdzielczości, szczegółowego opracowania instrukcji, programu i materiałów propagandowych powołuje się Centralny Komitet Obchodu Dnia Spółdzielczości, złożony

z przedstawicieli central i związków spółdzielni, partii politycznych, CRZZ, ZSCh, LK, ZMP, ZZPS i ZNP.

Z ramienia CZS do Komitetu Obchodu deleguje się Prezesa Oskara Langego.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Prezydialnemu.

78.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 14 czerwca 1950 r.

w sprawie wytycznych szkolenia członków organów samorządu spółdzielni w czasie rewizji.

W wykonaniu uchwały Naczelnej Rady Spółdzielczej z dnia 10 lutego 1950 r. w sprawie samorządu spółdzielczego (Monitor Spółdzielczy Nr 3, poz. 17), Zarząd CZS:

1. zatwierdza opracowane przez Wydział Rewizyjny wytyczne dla aparatu rewizyjnego spółdzielczości w sprawie szkolenia organów samorządu spółdzielczego podczas czynności rewizyjnych w spółdzielniach w brzmieniu ustalonym w załączniku;

2. wykonanie uchwały powierza Wydziałowi Rewizyjnemu.

Załącznik

WYTYCZNE CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO DLA APARATU REWIZYJNEGO SPÓŁDZIELCZOŚCI W SPRAWIE SZKOLENIA ORGANÓW SAMORZĄDU SPÓŁDZIELCZEGO PODCZAS CZYNNOŚCI REWIZYJNYCH W SPÓŁDZIELNIACH.

I.

1. Celem szkolenia organów samorządu spółdzielczego przez aparat rewizyjny central spółdzielni oraz central spółdzielczo-państwowych jest pogłębienie umiejętności organów samorządu w zakresie stałej i systematycznej kontroli działalności spółdzielni.

2. Szkolenie organów samorządu spółdzielczego podczas rewizji odbywa się przez:
   a. instruowanie członków organów samorządu spółdzielczego, wezwanych do udziału w rewizji, podczas przeprowadzanych w ich obecności lub przy ich udziale czynności,
   b. bezpośrednie czynności szkoleniowe podczas konferencji porewizyjnej,
   c. rady i wyjaśnienia udzielane na posiedzeniach władz i organów spółdzielni,

3. Zakres szkolenia organów samorządu obejmuje:
   a. organizację pracy samych organów,
   b. technikę działalności kontrolnej wykonywanej przez te organy.

4. W czasie pracy rewident służy tym organom własnym przykładem przez wzorowe wykonywanie poszczególnych czynności rewizyjnych w obecności wezwanych do udziału w rewizji członków organów samorządu.

II.

5. Rewident ma obowiązek w zasadzie za pośrednictwem zarządu spółdzielni wezwać do udziału w rewizji radę nadzorczą bądź komisję rewizyjną w celu wzięcia udziału w poszczególnych czynnościach kontrolnych. Udział wezwanych do rewizji członków organów spółdzielni w tej rewizji powinien być czynny.

Rewident powinien dbać o to, by wezwani do udziału w rewizji członkowie organów samorządu sp-ni nie ograniczali się do biernej asysty przy czynnościach rewidenta, gdyż takie zachowanie się prędko ich nuży i zniechęca na przyszłość do brania udziału w rewizji.

Członkowie Komisji powinni osobiście — pod kierunkiem rewidenta — przeglądać konta, rachunki i dowody, porównywać zapisy w księgach, przeliczać towary itp. W ten sposób nabędą oni umiejętności w zakresie techniki rewizji oraz naocznie przekonają się o uchybieniach lub nieprawidłowościach w gospodarce spółdzielni.

Rewident prowadzi szkolenie obecnych przy rewizji członków organów samorządu sp-ni podczas kontroli wszystkich rewidowanych działów, zapoznając ich kolejno ze stanem zagadnień organizacyjnych, gospodarczych, samorządowych itp.

6. Przy kontroli sklepów lub zakładów przy których istnieją komitety członkowskie, rewident z reguły obowiązany jest wezwać do udziału w kontroli członków tych komitetów. Wytyczne pkt. 5 mają odpowiednie zastosowanie również do komitetów członkowskich.

7. Szkolenie i instruowanie członków organów samorządu spółdzielczego w czasie rewizji powinno odbywać się taktownie z zachowaniem przyjaznego i życzliwego stosunku do współuczestników rewizji. W szczególności rewident powinien umiejętnie kierować pracami tych organów, wyznaczając im konkretne zadania, wskazując sposoby badań itp.

Szkolenie członków organów samorządu jest jednym z zadań rewidenta podczas rewizji i musi być wykonywane nawet gdyby wyniki prac tych organów nie były przydatne dla rewidenta i absorbowały mu większą ilość czasu.

III.

8. Rewident wykorzystuje do szkolenia (instruowania) członków organów samorządu spółdzielczego posiedzenia tych organów, w których bierze udział, a w szczególności konferencje porewizyjne.

9. Przez udział w wymienionych posiedzeniach rewident:
   a. poznaje w bezpośrednim zetknięciu postawę społeczno-polityczną członków organów sp-ni oraz osobiście wpływa na jej kształtowanie,

b. ma możność przy przedstawieniu organom samorządu wyników rewizji, powodowania uchwał zmierzających do usunięcia uchybień i niedomagań.

10. Należyte przygotowanie konferencji porewizyjnej lub posiedzenia ma podstawowe znaczenie dla ich przebiegu i wyników.

Przygotowanie to obejmuje m. in.:

a. opracowanie tez do referatu o wynikach rewizji spółdzielni,

b. omówienie z przewodniczącym
— szczegółów przebiegu i prowadzenia konferencji
— treści projektowanych wniosków.

11. Posiedzenia organów samorządu spółdzielni prowadzą ich przewodniczący; inne konferencje poświęcone wyłącznie omówieniu wyników rewizji może prowadzić rewident.

Uczestnicząc w posiedzeniach organów samorządu spółdzielczego, rewident nie krępuje samodzielności przewodniczącego, jednak powinien czuwać nad prawidłowym przebiegiem konferencji. W szczególności w miarę potrzeby powinien służyć przewodniczącemu radami i wskazówkami; oczywiście rewident ne powinien wyręczać przewodniczącego ani innych członków organów samorządu w ich czynnościach, referowaniu spraw itd.

Rewident powinien zwracać uwagę na niekrępowanie i swobodę dyskusji na posiedzeniach organów samorządowych.

12. Układ referatu z wyników rewizji na posiedzenie porewizyjne powinien uwzględniać okoliczność, że jest on jednym z instrumentów szkolenia słuchaczy. Rewident powinien tak zreferować wyniki rewizji, by wszyscy zebrani zostali przekonani o potrzebie zarządzeń usprawniających i powzięli odpowiednie uchwały.

IV.

13. Centrale poinstruują pracowników aparatu rewizyjnego o obowiązku szkolenia członków organów samorządu spółdzielczego w czasie rewizji. W szczególności:

a. dopilnują zapoznania rewidenta z treścią uchwały NRS z 10 lutego 1950 r. w sprawie samorządu spółdzielczego,

b. wydadzą w oparciu o niniejsze wytyczne szczegółowe instrukcje dla rewidentów,

c. wskażą rewidentom inne źródła pogłębiania znajomości zagadnienia samorządu spółdzielczego i jego aktywizacji (artykuły w prasie itp.).

Szczegółowe instrukcje powinny również zawierać przepisy o kontroli postępowania rewidentów na odcinku szkolenia organów samorządu spółdzielczego w czasie rewizji.

PRZEGLĄD USTAWODAWSTWA OGÓLNEGO

W Dzienniku Ustaw R.P. Nr 22 z dnia 23 maja 1950 r.

Zakres działania Ministra Finansów i zmiana zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

poz. 188. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Rozporządzenie powyższe zostało wydane na podstawie ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o przekształceniu urzędu Ministra Skarbu w urząd Ministra Finansów (patrz Monitor Spółdzielczy Nr 7 z 1950 r., str. 14).

W myśl rozporządzenia tego do zakresu działania Ministra Finansów należą między innymi sprawy:

a) rozpatrywania planów finansowych **przedsiębiorstw uspołecznionych,** kontrolowania ich gospodarki finansowej oraz wykonania przez nie: planów rentowności, zobowiązań wobec budżetu, akumulacji środków obrotowych, środków na inwestycje i kapitalne remonty; kontrolowania legalności i celowości wydatków oraz przestrzegania dyscypliny w dziedzinie finansowej, etatów, płac i wydatków zarządu;

b) normowania rachunkowości oraz — w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — sprawozdawczości finansowej **przedsiębiorstw uspołecznionych;**

c) rozliczeń w gospodarce uspołecznionej;

d) organizowania i nadzorowania wymiaru i poboru podatków i innych danin publicznych oraz innych dochodów gospodarki narodowej;

e) ubezpieczeń osobowych i rzeczowych;

f) zwalczania przestępczości skarbowej;

g) likwidacji majątków opuszczonych oraz innych, przechodzących na rzecz Skarbu Państwa lub stanowiących jego własność, a przeznaczonych do likwidacji;

h) inne sprawy należące dotychczas do zakresu działania Ministra Skarbu lub zastrzeżone Ministrowi Finansów szczególnymi przepisami.

Natomiast do zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego należą między innymi sprawy:

a) rozpatrywania i opiniowania wniosków resortowych w sprawie ustalania cen, taryf i marż aparatu dystrybucyjnego **w gospodarce uspołecznionej** oraz zatwierdzania tych cen, taryf i marż zgodnie z odrębnymi przepisami;

b) opracowywania planów obniżenia kosztów własnych **w gospodarce uspołecznionej** oraz kontrola wykonania tych planów, jak również opiniowanie zamierzeń finansowych w tym zakresie;

c) opracowywanie z punktu widzenia kosztów własnych i cen wniosków w zakresie rozliczeń w **gospodarce uspołecznionej** oraz opiniowanie zasad tych rozliczeń.

Wykonanie rozporządzeń zostało poruczone Ministrowi Finansów i Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Weszło ono w życie z dniem 23 maja 1950 r.

Przekazanie do postępowania arbitrażowego niektórych sporów o prawa majątkowe.

poz. 189. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 maja 1950 r. w sprawie przekazania do postępowania arbitrażowego niektórych sporów o prawa majątkowe.

Rozporządzenie powyższe zostało wydane na podstawie przepisów dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (patrz Monitor Spółdzielczy Nr 17 — 18 z 1949 r., str. 9).

Na mocy rozporządzenia tego spory o prawa majątkowe o ustalenie stosunku prawnego lub praw oraz spory przedumowne pomiędzy:

a) spółdzielniami,

b) państwowymi przedsiębiorstwami, bankami, zakładami i instytucjami, przedsiębiorstwami państwowo-spółdzielczymi, centralami spółdzielczo-państwowymi, centralami spółdzielni, przedsiębiorstwami, zakładami i instytucjami związków samorządu terytorialnego oraz spółkami prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe, samorządowe albo osoby prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego — z jednej strony, a **spółdzielniami** z drugiej.

zostały przekazane do postępowania przed państwowymi komisjami arbitrażowymi.

Spory takie mają być rozpatrywane w pierwszej instancji przez okręgowe komisje arbitrażowe właściwe według siedziby strony pozwanej lub miejsca wykonania umowy z wyjątkiem spraw, w których stroną jest naczelna władza państwowa lub urząd centralny.

Spory, wszczęte w sądach powszechnych przed dniem wejścia w życie omawianego rozporządzenia, to jest przed dniem 23 maja 1950 r., będą jednak rozpoznawane aż do ukończenia postępowania według dotychczas obowiązujących przepisów.

Wykonanie rozporządzenia zostało poruczone Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Weszło ono w życie z dniem 23 maja 1950 r. z mocą obowiązującą na obszarze poszczególnych województw od dnia wejścia w życie rozporządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawie rozpoczęcia działalności na obszarze danego województwa przez okręgową komisję arbitrażową.

W Dzienniku Ustaw R.P. Nr 23 z dnia 31 maja 1950 r.

Obowiązek zgłaszania mienia posiadanego za granicą i należności od zagranicy oraz zobowiązań wobec zagranicy i znajdującego się w kraju mienia cudzoziemców.

W Dzienniku Ustaw R.P. Nr 23 z dnia 31 maja 1950 r. pod poz. 205 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 maja 1950 r. w sprawie zgłaszania mienia posiadanego za granicą oraz należności od zagranicy, zaś pod poz. 206 — rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 maja 1950 r. w sprawie zgłaszania zobowiązań wobec zagranicy oraz znajdującego się w kraju mienia cudzoziemców.

Od obowiązku zgłoszeń, nakazanego powyższymi zarządzeniami, zostały zwolnione między innymi: 1. osoby zobowiązane wobec cudzoziemców z tytułu transakcji handlowych, dokonanych na podstawie pozwoleń przywozu lub wywozu, wydanych po dniu 1 stycznia 1946 r., albo z tytułu usług świadczonych w wykonaniu międzynarodowych umów gospodarczych; 2. przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze i centrale spółdzielni.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 7 czerwca 1950 r.

OKÓLNIKI I ZARZĄDZENIA PAŃSTWOWYCH WŁADZ CENTRALNYCH

Opłaty za ogłoszenia w Monitorze Polskim.

W Monitorze Polskim z dnia 26 kwietnia 1950 r. Nr A-45 pod poz. 514 zostało ogłoszone zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1950 r. w sprawie ustalenia opłat za niektóre świadczenia przedsiębiorstwa państwowego „Polska Agencja Prasowa PAP".

Zarządzenie powyższe ustala opłaty za ogłoszenia, prenumeratę i pojedyńcze egzemplarze Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski".

Z załączonego do zarządzenia cennika wynika w szczególności, że ogłoszenia, dotyczące odtworzenia dokumentów są opłacane po 15 zł za wyraz; ogłoszenia o umorzeniu dokumentów po 25 zł za wyraz; ogłoszenia o ustanowieniu kuratora — ryczałt w wysokości 1.000 zł; ogłoszenia o założeniu ksiąg wieczystych — ryczałt w wysokości 5.000 zł; ogłoszenia dotyczące rejestru handlowego: 3.000 zł — do 35 wyrazów: 4.500 zł — do 60 wyrazów; 6.000 zł — do 100 wyrazów; 8.000 zł — ponad 100 wyrazów; inne ogłoszenia sądowe — 60 zł za wyraz.

Prenumerata Monitora Polskiego za część A wynosi: rocznie 1.800 zł, półrocznie — 1.000 zł, kwartalnie — 500 zł; za części i A i B: rocznie 4.600 zł, półrocznie — 2.300 zł, kwartalnie — 1.200 zł.

Przywrócenie i ustalenie nazw miejscowości.

W Monitorze Polskim z dnia 8 maja 1950 r. Nr A-52 pod poz. 588 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 4 kwietnia 1950 r. o przywróceniu i ustaleniu nazw miejscowości.

Zarządzenie powyższe ustala w brzmieniu polskim nazwy oraz pisownię miejscowości i obiektów fizjograficznych, a w szczególności nazwy przysiółków, kolonii itp. poniżej 50 mieszkańców, położonych na Śląsku i Pomorzu Mazowieckim.

Zarządzenie ustala, że w stosunkach publicznych wolno używać nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych, wymienionych w tym zarządzeniu, tylko w brzmieniu, przyjętym w tekście zarządzenia.

Umieszczony w zarządzeniu wykaz podaje: 1) nazwę polską; 2) drugi przypadek, 3) powierzchnię obiektu; 4) powiat; 5) dawną nazwę (niemiecką).

Podstawy ubezpieczenia pracowników rolnych.

W Monitorze Polskim z dnia 12 maja 1950 r. pod poz. 606 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 kwietnia 1950 r. w sprawie ustalenia podstawy ubezpieczenia pracowników rolnych.

Zarządzenie powyższe zostało wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

W myśl zarządzenia tego podstawą wymiaru składek i świadczeń we wszystkich rodzajach ubezpieczenia pracowników rolnych jest całkowite wynagrodzenie pracownika tak w gotówce, jak i w naturze.

Część gotówkową wynagrodzenia pracownika rolnego przyjmuje się w wysokości kwot należnego wynagrodzenia gotówkowego.

Za podstawę ustalenia części wynagrodzenia w naturze przyjmuje się następujące przeciętne ceny:

pszenica	3 250	zł za 1 q
żyto	2 050	„ „ „
jęczmień	2 050	„ „ „
groch	3 250	„ „ „
ziemniaki	650	„ „ „
węgiel	320	„ „ „
mleko	25	„ „ 1 litr
całodzienne wyżywienie . .	3 600	„ miesięcznie
mieszkanie	300	„ „
pomieszczenie dla inwentarza .	200	„ „

Wartość innych naturaliów oblicza się na podstawie ich równowartości w naturaliach wyżej wymienionych według stosunku, oznaczonego w obowiązującym układzie zbiorowym pracy.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 12 maja 1950 r., z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1950 r.

Zmiana trybu wzywania osób, nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych do przekazywania nieruchomości niezbędnych dla realizacji tychże planów.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 609 zostało ogłoszone zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 kwietnia 1950 r., zmieniające rozporządzenie tegoż przewodniczącego z dnia 17 listopada 1949 r. w sprawie, wymienionej w nagłówku (patrz Monitor Spółdzielczy Nr 24 z 1949 r., str. 10 — 12).

Omawiane zarządzenie wprowadza dla wykonawców narodowych planów gospodarczych to udogodnienie, że w przypadku, gdy przez tego samego wykonawcę narodowych planów gospodarczych ma być nabyty szereg nieruchomości, należących do różnych właścicieli, może być dokonane za zezwoleniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wezwanie zbiorowe wszystkich właścicieli tych nieruchomości przez wywieszenie tego wezwania na tablicy ogłoszeń zarządu gminnego (miejskiego) miejsca położenia nieruchomości.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 12 maja 1950 r.

•

Zasady organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw państwowych.

W Monitorze Polskim z dnia 17 maja 1950 r. Nr A-55 pod poz. 630 została ogłoszona Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw państwowych, objętych budżetem centralnym.

Wstępne wytyczne do zasad Budżetu Państwa na rok 1951.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 631 została ogłoszona uchwała Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie wstępnych wytycznych do zasad Budżetu Państwa na rok 1951.

Nagrody za organizację i wykonanie zadań oszczędnościowych w 1949 r.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 632 została ogłoszona uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1950 r. w sprawie wykonania niektórych postanowień uchwał Rady Ministrów, z dnia 19 lutego 1949 r. (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A 9 — 10 z 1949 r., poz. 62) oraz z dia 22 grudnia 1949 r. (patrz Monitor Spółdzielczy Nr 4 z 1950 r., str. 14) o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na 1949 r.

W myśl powyższej uchwały osoby, zatrudnione w przedsiębiorstwach uspołecznionych, które w roku 1949 pracą swą w sposób szczególny przyczyniły się do organizacji i wykonania zadań oszczędnościowych otrzymują nagrody pieniężne

Na nagrody te została przeznaczona suma łączna 100 milionów złotych. Wysokość nagród została ustanowiona w granicach 15 — 75 tysięcy złotych na osobę

Rozdzielnik nagród przyznaje je poszczególnym grupom przedsiębiorstw do podziału pomiędzy wyróżnionych pracowników.

Kierownicy resortów (ministrowie) dokonają podziału sum, ustalonych rozdzielnikiem, między przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe

Odnośnie do **spółdzielni, przedsiębiorstw państwowo-spółdzielczych i central spółdzielczo-państwowych** podziału tego dokonają właściwi Ministrowie po zasięgnięciu opnii **Prezesa Centralnego Związku Spółdzielczego.**

Przy ustalaniu list osób nagrodzonych i wysokości nagród mają być brane pod uwagę następujące osiągnięcia:

a) wykonanie zadań oszczędnościowych, poparte poprawą wskaźników ekonomiczno-technicznych,

b) wkład pracy przejawiający się w wyszukiwaniu nowych kierunków i doskonalszych form dla zadań oszczędnościowych z wykazaniem własnej inicjatywy lub z wykorzystaniem doświadczenia innych.

c) działalność zmierzającą do upowszechnienia systemu „O" i mobilizująca załogi do wykonania konkretnych zadań oszczędnościowych,

d) wprowadzenie skutecznej propagandy systemu „O" i pobudzanie aktywności załóg przez systematyczne informowanie ich o stanie wykonania zadań oszczędnościowych,

e) zaprowadzenie systematycznej kontroli wykonania zadań oszczędnościowych w trakcie ich realizacji,

f) wprowadzenie przejrzystej, odpowiednio udokumentowanej i terminowej sprawozdawczości oszczędnościowej, obejmującej wszystkie podległe jednostki.

Nagrody mają być przyznawane wyłącznie za konkretne i wybitne osiągnięcia oszczędnościowe. Przyznanie nagrody powinno nastąpić wraz z jednoczesnym imiennym jej uzasadnieniem na piśmie.

Równocześnie została przeznaczona łączna suma 50 milionów złotych na nagrody dla osób zatrudnionych w administracji państwowej, bankach i instytucjach kredytowych, ubezpieczeniach społecznych, ubezpieczeniach rzeczowych i osobowych oraz w organizacjach i instytucjach społecznych, które swą pracą w roku 1949 w sposób szczególny przyczyniły się do wykonania zadań oszczędnościowych.

Wysokość nagród została ustalona w granicach od 15.000 do 75.000 zł.

Wykonanie powyższej uchwały zostało zlecone Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów oraz wszystkim zainteresowanym Ministrom

Uchwała ta weszła w życie z dniem jej powzięcia, to jest z dniem 7 kwietnia 1950 r., i ogłoszenie jej w Monitorze Polskim nastąpiło już po faktycznym jej wykonaniu, bowiem zawiera ona przepis, iż sprawozdania z przyznanych nagród z mocy tej uchwały mieli złożyć kierownicy resortów (ministrowie) Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w terminie do dna 15 maja 1950 r.

Likwidacja izb przemysłowo-handlowych.

W Monitorze Polskim z dnia 19 maja 1950 r. Nr A-56 pod poz. 645 zostało ogłoszone zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 kwietnia 1950 r. w sprawie likwidacji izb przemysłowo-handlowych

Zarządzenie powyższe opiera się na przepisach ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (patrz Monitor Spółdzielczy Nr 7 z 1950 r., str. 14).

Zarządzenie ustala termin zaprzestania działalności izb przemysłowo-handlowych na dzień 30 czerwca 1950 r. i upoważnia Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości do powołania Komisji Likwidacyjnej izb przemysłowo-handlowych i ich związków oraz do wyznaczenia likwidatorów dla poszczególnych izb przemysłowo-handlowych.

Zarządzenie powyższe weszło w życie z dniem 19 maja 1950 r. z mocą obowiązującą od dnia 28 kwietnia 1950 r.

Ustalenie terminu przejęcia składników majątkowych przedsiębiorstwa państwowego „Polska Wiklina" przez Centralę Przemysłu Ludowego i Artystycznego.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 647 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie ustalenia terminów protokólarnego przejęcia poszczególnych składników majątkowych przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Polska Wiklina" przez **Centralę Przemysłu Ludowego i Artystycznego — Centralę Spółdzielczo-Państwową.**

Zarządzenie powyższe opiera się na zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 16 stycznia 1950 r. w sprawie przejęcia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą "Polska Wiklina" przez Centralę Przemysłu Ludowego i Artystycznego" — Centralę Spółdzielczo-Państwową (Monitor Polski z 27 lutego 1950 r. Nr A-21, poz. 214).

W myśl omawianego zarządzenia przejęcie bilansu netto na dzień 31 grudnia 1949 r. odbędzie się protokólarnie w dniu 30 kwietnia 1950 r. Natomiast protokólarne przejęcia poszczególnych składników majątkowych według stanu na dzień 31 marca 1950 r. powinno było być zakończone do dnia 30 kwietnia 1950 r. z tym, że w oparciu o bilans zamknięcia zostaną uwzględnione zmiany w składzie majątkowym, zaszłe od dnia 1 stycznia 1950 r. do dnia 31 marca 1950 r.

Omawiane zarządzenie weszło w życie z dniem 19 maja 1950 r. z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1950 r.

Upowszechnienie pracy zespołowej i dostosowanie norm pracy w budownictwie do nowych metod wykonawstwa.

W Monitorze Polskim z dnia 25 maja 1950 r. Nr A-59 pod poz. 687 została ogłoszona uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 maja 1950 r. w sprawie upowszechnienia pracy zespołowej i dostosowania norm pracy w budownictwie do nowych metod wykonawstwa.

Uchwała wychodzi z założenia, że rozwój współzawodnictwa pracy w budownictwie, nowe metody pracy zespołowej i osiągnięcia racjonalizatorów oraz postępująca mechanizacja budów już w ciągu roku 1949 zmieniły w sposób poważny dotychczasową organizację robót budowlanych.

Przy tym jednak zostały ujawnione wady obowiązującego **Katalogu Norm i Cen Jednostkowych,** który niejednokrotnie wywoływał niesłuszne proporcje w płacach poszczególnych robotników i nie pobudzał do podwyższania kwalifikacji i trwałego wzrostu wydajności pracy.

Wobec tego omawiana uchwała zleca Ministrowi Budownictwa opracowanie w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Pracowników Budownictwa projektu zmian w szczegółowym Katalogu Norm i Cen Jednostkowych i przedstawienia projektu tych zmian Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, który zmiany te zatwierdzi, działając w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych

Uchwała zawiera również wytyczne dla projektowanych zmian, a w szczególności ustala, że podniosą one dotychczasowe normy o około: 12% w deskowaniu; 42% w zbrojeniu; 57% w betonowaniu; od 11% do 79% we właściwych robotach murarskich w zależności od systemu tradycyjnego, dwójkowego lub trójkowego; o 13% w robotach murarskich transportowych; 25% w robotach ciesielskich właściwych: 50% w robotach tynkarskich transportowych: 22% przy systemie tradycyjnym i o 36% przy systemie trójkowym w robotach wodno-kanalizacyjnych; od 12% do 80% we właściwych robotach tynkarskich w zależności od systemu tradycyjnego, dwójkowego lub trójkowego; o 1% przy systemie tradycyjnym i o 15% przy systemie trójkowym w robotach elektrotechnicznych

Równocześnie uchwała ustala na dzień 15 maja 1950 r. termin wejścia w życie przystosowanego do nowych warunków Katalogu Norm i Cen Jednostkowych.

Wykonanie omawianej uchwały zostało poruczone Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz innym właściwym Ministrom.

Weszła ona w życie z dniem 25 maja 1950 r.

Upoważnienie przedsiębiorstwa „Państwowa Komunikacja Samochodowa, Przedsiębiorstwa Transportowo-Spedycyjnego” do udzielania zamówień przewozowym spółdzielniom pracy, zrzeszonym w Związku Spółdzielni Pracy.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 691 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 kwietnia 1950 r. w sprawie upoważnienia przedsiębiorstwa „Państwowa Komunikacja Samochodowa, Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne” do udzielania zamówień osobom niewymienionym w art. 5 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Zarządzeniem powyższym przedsiębiorstwo „Państwowa Komunikacja Samochodowa” zostało upoważnione do udzielania przez swe placówki terenowe zamówień na usługi transportowe **przewozowym spółdzielniom pracy, zrzeszonym w Związu Spółdzielni Pracy** i innym przedsiębiorstwom transportowym, zrzeszonym we właściwym zrzeszeniu.

Upoważnienie takie nie obejmuje jednak liniowego przewozu przesyłek drobnicowych, ani ich dowozu od nadawców i rozwozu do odbiorców, wykonywanych przez PKS w jego własnym zakresie działania lub dla przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”.

Upoważnienie, o którym wyżej mowa, zostaje udzielone P.K.S. do dnia 31 grudnia 1950 r., przy czym każde zamówienie, udzielone przez P.K.S, nie może przekraczać sumy 500.000 zł.

Ponadto zamówienia mogą być udzielane przez P.K.S tylko tym przedsiębiorstwom, które:

1. są zrzeszone w **Związku Spółdzielni Pracy** lub we właściwym zrzeszeniu;
2. przyjmą na siebie obowiązek wykonania udzielonych przez P.K.S usług transportowych przy pomocy pojazdów, stanowiących nie mniej niż 40% ogólnej ilości pojazdów, objętych jego uprawnieniem — **jeżeli jest przedsiębiorstwem spółdzielczym,** a nie mniej niż 60% — jeżeli jest inną osobą;
3. zgodzą się na wykonywanie usług w dni świąteczne w przypadkach, gdy udzielone zamówienie stanowi część masowej akcji transportowej o znaczeniu państwowym lub przy wyładunku wagonów kolejowych na żądanie kolei:
4. zgodzą się, aby nie więcej niż połowa pojazdów z ilości, wskazanej w punkcie 2-gim, była zatrudniona na okres do jednego miesiąca jednorazowo na terenie, znajdującym się poza siedzibą przedsiębiorcy w przypadkach konieczności wykonania usług w ramach masowej akcji transportowej o znaczeniu państwowym;
5. przedstawią scedowane przez siebie na P.K.S osobne polisy na ubezpieczenie towaru, przewożonego przez siebie w wykonaniu zamówień, udzielonych przez P.K.S.;
6. zawrą z P.K.S. i wykonywać będą umowy według wzoru, zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikcji, które ustali poza obowiązkami, wyszczególnionymi wyżej, również postanowienia co do sposobu wykonywania usług i zapłaty za nie oraz postanowienia o karach umownych.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 25 maja 1950 r.

Zakładowe Komisje Norm Pracy.

W Monitorze Polskim z dnia 31 maja 1950 r. Nr A-61 pod poz. 714 zostało ogłoszone obwieszczenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 maja 1950 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie powołania Zakładowych Komisji Norm Pracy dla orzekania w sporach wynikłych na tle stosowania norm pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej.

W ogłoszonym tekście jednolitym uchwały z dnia 31 marca 1949 r. zostały uwzględnione zmiany, wprowadzone uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1950 r.

W myśl powyższej uchwały dla rozstrzygania sporów, mogących wyniknąć na tle stosowania norm pracy, zostają powołane **we wszystkich wytwórczych zakładach pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej** Zakładowe Komisje Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy.

Komisje te są organami orzekającymi na wniosek pracownika lub grupy pracowników zakładu o słuszności normy pracy, od której wykonania i przekroczenia zależne jest wynagrodzenie pracownika lub grupy pracowników. W większych zakładach mogą być powoływane Oddziałowe Komisje działające pod nadzorem Zakładowej Komisji.

Komisja jest obowiązana rozpatrzyć spór i wydać orzeczenie w zasadzie najpóźniej w piątym dniu od dnia wniesienia sporu.

Komisje działają w składzie najwyżej 6 osób, z których połowę deleguje rada zakładowa zakładu pracy, a drugą połowę — administracja zakładu.

Przy rozstrzyganiu sporu komisja nie może stanowić o zmianie obowiązujących zakład pracy norm pracy, współczynników ułatwienia względnie utrudnienia oraz normatywów (elementów norm stanowiących podstawę do obliczenia norm pracy), ustanowionych przez Ministerstwo, lub C.Z.P. w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego.

Komisja ma jednak prawo wystąpić do Głównej Komisji Norm Pracy danego przemysłu z umotywowanym wnioskiem o rewizję obowiązujących zakład norm pracy tak w związku z rozpatrywanym sporem, jak i z własnej inicjatywy, bez wyczekiwania na wniesienie sporu.

Straty, wynikłe dla pracownika na skutek stosowania normy, uznanej prawomocnym orzeczeniem komisji za nieprawidłową, muszą być pracownikowi wyrównane za okres od dnia wniesienia sporu pod obrady Komisji.

Poza tym uchwała zawiera szereg przepisów dotyczących postępowania przed Komisjami Norm Pracy.

Powołanie dla rozstrzygania, sporów, wynikających na tle stosowania norm pracy, innych komisji, których działalność nie była oparta o postanowienia omawianej uchwały, jest zakazane.

Wykonanie uchwały zostało poruczone Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz właściwym ministrom.

Uchwała weszła w życie z dniem 31 maja 1950 r., z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1950 r.

Udzielanie zamówień spółdzielniom pracy i spółdzielniom budowlanym na równi z przedsiębiorstwami państwowymi.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Budownictwa z dn. 2 maja 1950 r. Nr 5 pod poz. 56 został ogłoszony IV Wykaz spółdzielni, którym mogą być udzielane zamówienia na równi z przedsiębiorstwami państwowymi.

Ściganie przestępstw o naruszanie przepisów o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów z dn. 27 kwietnia 1950 r. Nr 11 pod poz. 62 został ogłoszony okólnik tego Ministerstwa Nr DB. 581/1/50 w sprawie trybu zawiadamiania władz powołanych do ścigania przestępstw o naruszanie przepisów ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

Z okólnika powyższego wynika, że do orzekania w sprawach o przestępstwa naruszenia przepisów o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym powołane są sądy (a nie władze skarbowe).

W przypadkach więc niewątpliwego naruszenia przepisów o obrocie bezgotówkowym — władze skarbowe mają kierować doniesienia wprost do właściwego miejscowego prokuratora sądu okręgowego.

Zagospodarowanie niektórych kategorii majątków znajdujących się w ewidencji urzędów likwidacyjnych.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów z dnia 10 maja 1950 r. Nr 13 pod poz. 83 został ogłoszony okólnik tego Ministerstwa z dnia 29 kwietnia 1950 r. Nr Li 5077/4/50 w sprawie zagospodarowania niektórych kategorji majątków znajdujących się w ewidencji urzędów likwidacyjnych. W okólniku tym został przytoczony wyciąg z uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 marca 1950 r. w tej samej sprawie.

W myśl uchwały powyższej Minister Finansów ma przekazać w terminie do dnia 30 czerwca 1950 r. w zarząd właściwym terytorialnie gminom nieruchomości zarówno zabudowane, jak i nie zabudowane, które znajdują się w bezpośredniej, faktycznej dyspozycji urzędów likwidacyjnych, bądź jako stanowiące własność Skarbu Państwa, bądź też jako pozostające w zarządzie Skarbu Państwa.

Ponadto Minister Finansów w porozumieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego oraz Rolnictwa i Reform Rolnych został upoważniony do powołania w terminie do dnia 31 maja 1950 r komisji dla przeprowadzenia kwalifikacji i segregacji czynnych i nieczynnych młynów, kaszarń, wiatraków, mleczarni, serowni, piekarni, masarni i przetwórni owocowo-warzywnych oraz zakładów handlowych i usługowych, pozostających w ewidencji urzędów likwidacyjnych, a dotąd nieprzekazanych w zarząd właściwym organizacjom gospodarczym oraz dla wytypowania:

a) młynów, kaszarń i wiatraków **do przekazania w zarząd Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska"** lub Państwowym Gospodarstwom Rolnym;
b) przetwórni owocowo-warzywnych — do przekazania w zarząd **Centrali Ogrodniczej — Przedsiębiorstwu Państwowo-Spółdzielczemu;**
c) mleczarń i serowarń — do przekazania w zarząd **Centrali Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich;**
d) piekarń i masarń — do przekazania w zarząd **C.R.S. „Samopomoc Chłopska" lub Centrali Spółdzielni Spożywców „Społem"** (obecnie **Związek Spółdzielni Spożywców**);
e) zakładów handlowych oraz zakładów usługowych (nie wyłączając zakładów gastronomicznych) — do przekazania **jednostkom handlu uspołecznionego**, wskazanym przez Ministra Handlu Wewnętrznego.

Wykazy przedsiębiorstw, wytypowanych do przekazania, zostaną bezzwłocznie przedstawione organizacjom wyżej wymienionym, które w ciągu jednego miesiąca od daty otrzymania tych wykazów winny przejąć przedsiębiorstwa w zarząd, a w przypadku uznania tych przedsiębiorstw za nienadające się do przejęcia, zawiadomić o tym właściwy okręgowy urząd likwidacyjny.

Minister Finansów został również upoważniony do powołania w terminie do 31 maja 1950 r. — w porozumieniu z Przewodniczącym P.K.P.G. i Ministrem Administracji Publicznej komisji dla przeprowadzania kwalifikacji i segregacji czynnych i nieczynnych zakładów drobnego przemysłu i warsztatów rzemieślniczych, pozostających w ewidencji urzędów likwidacyjnych, na szczątkowe i na takie, które, stanowiąc całość gospodarczą, nadają się do ich dalszego prowadzenia bądź w ramach gospodarki uspołecznionej, bądź nieuspołecznionej oraz dla wytypowania, które z nich powinny być przekazane **Związkowi Spółdzielni Pracy, Centrali Spółdzielni Inwalidów, Centrali Remieślniczej lub** dyrekcjom przemysłu miejscowego.

W przypadku uznania przez te organizacje przekazanych im zakładów lub warsztatów za nienadające się do przyjęcia, — winny one w ciągu jednego miesiąca od daty otrzymania wykazu przekazanych im zakładów, zawiadomić o tym właściwy urząd likwidacyjny.

Wykonując uprawnienia nadane uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 marca 1950 r. Minister Finansów wydał w dniu 27 kwietnia 1950 r dwa zarządzenia: pierwsze, ogłoszone w Dz. Urzęd. Min. Finansów Nr 13 z 10 maja 1950 r. pod poz. 80, w sprawie trybu powoływania i zasad postępowania komisji, uprawnionych do kwalifikacji i segregacji pozostających w ewidencji urzędów likwidacyjnych: młynów, kaszarń, wiatraków, mleczarń, serowarń, piekarń, masarń i przetwórni owocowo-warzywnych oraz zakładów handlowych i usługowych; i drugie ogłoszone w tym samym numerze Dziennika Urzędowego pod poz. 82 — w sprawie trybu powoływania i zasad postępowania komisji uprawnionych do kwalifikacji i segregacji zakładów drobnego przemysłu i warsztatów rzemieślniczych, znajdujących się w ewidencji urzędów likwidacyjnych.

Rozporządzenia te powołują przy rejonowych urzędach likwidacyjnych powiatowe, a w miastach wydzielonych miejskie **komisje opiniodawcze**, zaś przy okręgowych urzędach likwidacyjnych — wojewódzkie **komisje kwalifikacyjne.**

Do zadań komisji opiniodawczych należy między innymi postawienie wniosku, czy dany zakład lub przedsiębiorstwo nadaje się do dalszego prowadzenia w ramach gospodarki uspołecznionej lub nieuspołecznionej, czy też nie nadaje się w ogóle do uruchomienia lub jest gospodarczo zbędny oraz wskazanie czy wyżej wymienione zakłady lub przedsiębiorstwa, uznane za nadające się do prowadzenia, powinny być przekazane w zarząd odpowiednim centralom spółdzielni.

Komisje kwalifikacyjne rozpatrują wnioski komisji opiniodawczych

W skład komisji kwalifikacyjnych między innymi wchodzą z głosem doradczym; a) przedstawiciel **okręgowego oddziału C.R.S. „Samopomoc Chłopska"**; przedstawiciel **ekspozytury Centrali Ogrodniczej, przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielczego;** c) przedstawiciel **okręgowego oddziału Centrali Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich;** d) przedstawiciel **oddziału okręgowego Związku Spółdzielni Spożywców** e) przedstawiciel **oddziału okręgowego Związku Spółdzielni Pracy;** f) przedstawiciel **oddziału okręgowego Centrali Spółdzielni Inwalidów;** g) przedstawiciel **związku wielobranżowego spółdzielni rzemieślniczych;** h) przedstawiciel **Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego Centrali Spółdzielczo-Państwowej.**

Uchwały komisji kwalifikacyjnych odnośnie przekazania jednostkom gospodarki uspołecznionej zakładów, przedsiębiorstw oraz urządzeń im przeznaczonych, są wykonywane przez urzędy likwidacyjne.

Omawiane zarządzenia weszły w życie z dniem ogłoszenia (t.j. z dniem 10 maja 1950 r.).

Rachunki uczestników obrotu bezgotówkowego, związane z wykonaniem planu inwestycyjnego.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów z dnia 24 maja 1950 r. Nr 14 pod poz. 84 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 maja 1950 r. w sprawie rachunków uczestników obrotu bezgotówkowego, dotyczących obrotów związanych z wykonaniem planu inwestycyjnego.

Zarządzenie powyższe zwalnia od obowiązków wynikających z art. 2 ust. 1 ustawy o obowiązku uczestnictwa w obrocie bezgotówkowym (patrz Monitor Spółdzielczy Nr 15-16 z 1949 r. str. 12 i 13) uczestników obrotu bezgotówkowego objętych państwowym planem inwestycyjnym w zakresie obrotów związanych z wykonaniem planu inwestycyjnego.

Omawiane zarządzenie weszło w życie z dniem 24 maja 1950 r. z mocą obowiązującą od 10 sierpnia 1949 r.

Zwolnienie od podatku obrotowego i podatku od nabycia praw majątkowych Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" i Centrali Spółdzielczo- Państwowej „Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego."

W tym samym numerze Dziennika Urzędowego pod poz. 86 został ogłoszony okólnik Ministra Finansów z dnia 2 maja 1950 r. Nr BD. 1008/2/50 w sprawie wymienionej w nagłówku.

W myśl powyższego okólnika Minister Finansów umorzył na podstawie art. 35 dekretu o zobowiązaniach z dnia 16 maja 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 27 z 1946 r. poz. 173): **podatek obrotowy**, przypadający od obrotów osiągniętych przez **Centrale Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska"** z tytułu odpłatnego przekazania remanentów wyrobów przemysłu ludowego oraz surowców na rzecz **Spółdzielczo-Państwowej Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego;** oraz **podatek od nabycia praw majątkowych**, przypadający od przeniesienia praw majątkowych do nieruchomości i ruchomości, dokonanego przez **Centrale Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska"** na rzecz **Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego, Centrali Spółdzielczo-Państwowej.**

Zwolnienie od opłat skarbowych i od podatku obrotowego spółdzielni, należących do Centralnego Związku Spółdzielczego.

W tym samym numerze Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów pod poz. 89 został ogłoszony okólnik tego Ministerstwa z dnia 16 maja 1950 r. Nr PM 7689/4/50 w sprawie stosowania do spółdzielni należących do Centralnego Związku Spółdzielczego zwolnień od opłat skarbowych i od podatku obrotowego.

W okólniku tym Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że:

1. zwolnienie spółdzielni od opłaty skarbowej od podań, świadectw i pełnomocnictw na podstawie przepisów dodatkowych Nr Nr 14 lit. a) i 26. lit. c) Część II Tabeli opłat skarbowych (patrz Dz. U. R. P. Nr 53 z 1949 r. poz. 419 i Monitor Spółdzielczy Nr 21-22 z 1949 r., str. 7) należy stosować po przedłożeniu przez spółdzielnię wyciągu z rejestru spółdzielni,
2. odpowiednie (zmniejszone) stawki podatkowe podatku obrotowego oraz zwolnienia od podatku i ulgi, przewidziane w dekrecie z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52/48. poz. 413), przysługują spółdzielniom po przedłożeniu wyciągu z rejestru spółdzielni.

Spółdzielcze Studium Korespondencyjne Centralnego Związku Spółdzielczego

w 1950/51 roku szkolnym będzie prowadzić następujące szkoły:

Liceum I stopnia dla księgowych
Liceum II „ „ „
Szkołę dla rewidentów na poziomie liceum II stopnia
Szkołę dla planistów na poziomie liceum II stopnia.

Nowy rok szkolny rozpoczyna się 1 października 1950 r.

Zapisy pracowników spółdzielczych do klas pierwszych przyjmowane będą w lipcu i sierpniu br. za pośrednictwem i na wniosek Biur Kadr poszczególnych central.

Warunki przyjęcia, sposób składania podań itp. zawiera „Informator SSK" na 1950/51 r. szkolny, który zainteresowanym przesyła sekretariat SSK (Warszawa, ul. Nowy Świat 53 CZS).

Komunikat w sprawie odznaczeń za 25 lat pracy w spółdzielczości.

W roku bieżącym, podobnie jak w latach ubiegłych, podczas uroczystości spółdzielczych w dniu 10 września, odznaczeni zostaną wszyscy ci pracownicy i członkowie zarządów oraz rad nadzorczych spółdzielni, którzy wytrwali na stanowiskach, choćby w różnych spółdzielniach, przez lat dwadzieścia pięć.

Instytucje spółdzielcze, na terenie których znajdują się jubilaci, powinny nadesłać do Wydziału Prezydialnego Centralnego Związku Spółdzielczego, Warszawa, ul. Nowy Świat 53, — w terminie do 15 sierpnia rb. — odpowiednie zgłoszenia z załącznikami o przebiegu pracy spółdzielczej zainteresowanych osób, popartymi odpowiednimi zaświadczeniami.

Załącznik do numeru.

Do niniejszego numeru Monitora Spółdzielczego dołączamy Obwieszczenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 20 maja 1950 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach.

OGŁOSZENIA REJESTROWE

Likwidacja spółdzielni

Zostały rozwiązane niżej wymienione spółdzielnie, których wierzyciele są wezwani do zgłoszenia przysługujących im roszczeń w terminie 6-ciu miesięcy od daty ogłoszenia. Niezgłoszenie tych roszczeń w wyżej podanym terminie skutkować będzie zaspokojenie roszczeń jedynie z nierozdzielonego jeszcze majątku spółdzielni.

Spółdzielnia Pracowników Teatru „Wróbelek Warszawski" Praski Teatr Rewii w Warszawie, ul. Zygmuntowska Nr 8. Pretensje zgłaszać na ręce likwidatorów spółdzielni. 107/1145

Spółdzielnia Pracy Artystycznej „Start" z odp. udz. w Warszawie. Roszczenia zgłaszać na ręce likwidatora spółdzielni Włodzimierza Oniszczyka, Warszawa, Al. Jerozolimskie 101 m. 48. 108/1147

Dolnośląska Spółdzielnia Pracy Mierniczo-Melioracyjna „Zjednoczenie" we Wrocławiu — Pl. Solny 16. Pretensje zgłaszać na ręce likwidatorów spółdzielni. 109/1148

Teatr „Syrena" — Spółdzielnia Pracy Aktorów z odp. udz. w Warszawie ul. Litewska 3. Pretensje zgłaszać na ręce likwidatorów spółdzielni. 110/1149

Spółdzielnia Pracy Pomiarowo-Parcelacyjna „Geodeta" w Szczecinie, wzywa wierzycieli spółdzielni do zgłaszania swych roszczeń pod adresem — Szczecin, Al. Wojska Polskiego 61. 111/1151

1) Spółdzielnia Pracy „Polski Żelbet" z odp. udz. w Warszawie ul. Mokotowska 65 m. 9. — Rs XXIII/3143. 112/1151

2) Spółdzielnia Drzewna z odp. udz. w Warszawie, ul. Szara 10 m. 20 — RS. XXI-2782. 113/1152

3) Zrzeszenie Gospodarcze Spółdzielni Budowlanej w Warszawie, ul Hoża 42 — RS XXII/2879 114/1153

4) Robotnicza Spółdzielnia Oczyszczania Jelit i Parzenia Nóg Bydlęcych z odp. udz. w Warszawie, ul. Jagiellońska 1-RS 2751. 115/1154

Likwidator adwokat Zbigniew Zalewski, Warszawa. ul. Kopernika 32.

Spółdzielnia Pracy Marynarzy „Tryton" z odp. udz. w Gdyni, wzywa wierzycieli Spółdzielni do zgłaszania swych roszczeń pod adresem — Gdynia, ul. Świętojańska 57/3 116/1155

Spółdzielnia Wydawnicza „Prawo" z odp. udz. w Łodzi, wzywa wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń pod adresem — Spółdzielni — Łódź. ul. Piotrkowska 151. 117/1156

Spółdzielnia Pracy Wytwórczo-Chemiczna „Syrena" z odp. udz. w Warszawie. Likwidator: Alojzy Nykel, Warszawa, Żoliborz, ul. Stołeczna 14 m. 57. 118/1157

Różne

„Pomocnicza Spółdzielnia Członków Cechu Malarzy z odp. udz. w Katowicach, została przekształcona z dniem 28.3. 1950 r. na Wojewódzką Rzemieślniczą Spółdzielnię Pracy Malarzy z odp. udz. w Katowicach z przejęciem wszelkich aktywów i pasywów po w/w Spółdzielni Pomocniczej. 119/1158

„Likwidatorzy **„Składnicy Harcerskiej" Spółdzielni z o. u. w Katowicach** zawiadamiają, że w związku z przeniesieniem biur wszelkie pretensje należy składać pod adresem spółdzielni **w Katowicach ul. Plebiscytowa 1/5 piętro".** 104/1143

Prenumerata roczna zł 1.200.—, numer pojedyńczy zł 150. —. Konto PKO W-wa I-7560 „Monitor Spółdzielczy"
Adres Redakcji: Warszawa, Nowy Świat 53, tel. 713-88. Adres Administracji: Warszawa, Bielańska 18, tel. 808-10.
Redaguje Komitet. Wydawca: Centralny Związek Spółdzielczy.

Druk PWZG Warszawa. Tamka 3. 12000 Zam. 2310. B-111541